

תיאור כתיבת התרגום כפי שצייר הצייר הצרפתי
דה שמפיין במאה השבע עשרה מאת Jean
,Baptiste de Champagne - Historia
ויקפדיה נחלת הכלל,

חגיגה או שלושה ימי אפלה (תרגום השבעים)

אלכסנדריה של אמצע המאה השלישית לפני הספירה (250-) הייתה
מטרופולין של חכמה ושל דעת. גאוותה הייתה הספרייה הגדולה בתבל
ששכנה במרכזה. על פי אגרת אריסטיאס (אחד מן "הספרים
החיצוניים"), המלך תלמי השני, ששלט במצרים ובארץ ישראל באותה
תקופה, ביקש להוסיף לאוצר החכמה העולמית את תורת ישראל.
תיאור האירועים כפי שהשתמר במגוון מקורות הלניסטיים ויהודיים
מספר על שבעים (ושניים?) זקנים שהוזמנו על ידי תלמי לתרגם את
התורה ליוונית. "תרגום השבעים" השתמר על ידי הנוצרים כחלק
מ"הברית הישנה" - גרסת התנ"ך המקובלת על העולם הנוצרי. פילון
האלכסנדרוני מעיד כי יהודי מצרים ציינו את יום התרגום - ח' בטבת -
כיום חג המסמל את הקשר בין תרבות ישראל ותרבות יוון. חכמי ארץ
ישראל התלהבו פחות מהתרגום ומחשיפת כתבי הקודש לעיניהן של
אומות העולם: במקורות חז"ל אמנם מסופר על הנס שנעשה בעת
התרגום (כל שבעים הזקנים ביצעו שינויים זהים, אף על פי שלא היה
להם קשר זה עם זה), אך בד בבד נאמר שבאותו זמן שררו בעולם
"שלושה ימי אפלה", ואף קינות על התרגום הוכנסו לתפילות עשרה
בטבת.

